

BETONKRACHT

Bouwen in beton is geen dagelijkse praktijk in Nederland. Dat maakt dit neomodernistische huis in Zeist, met duidelijke verwijzingen naar Tadao Ando en Ludwig Mies van der Rohe, extra bijzonder. Robuust, maar niet bruut: betonbetovering op de Utrechtse heuvelrug.

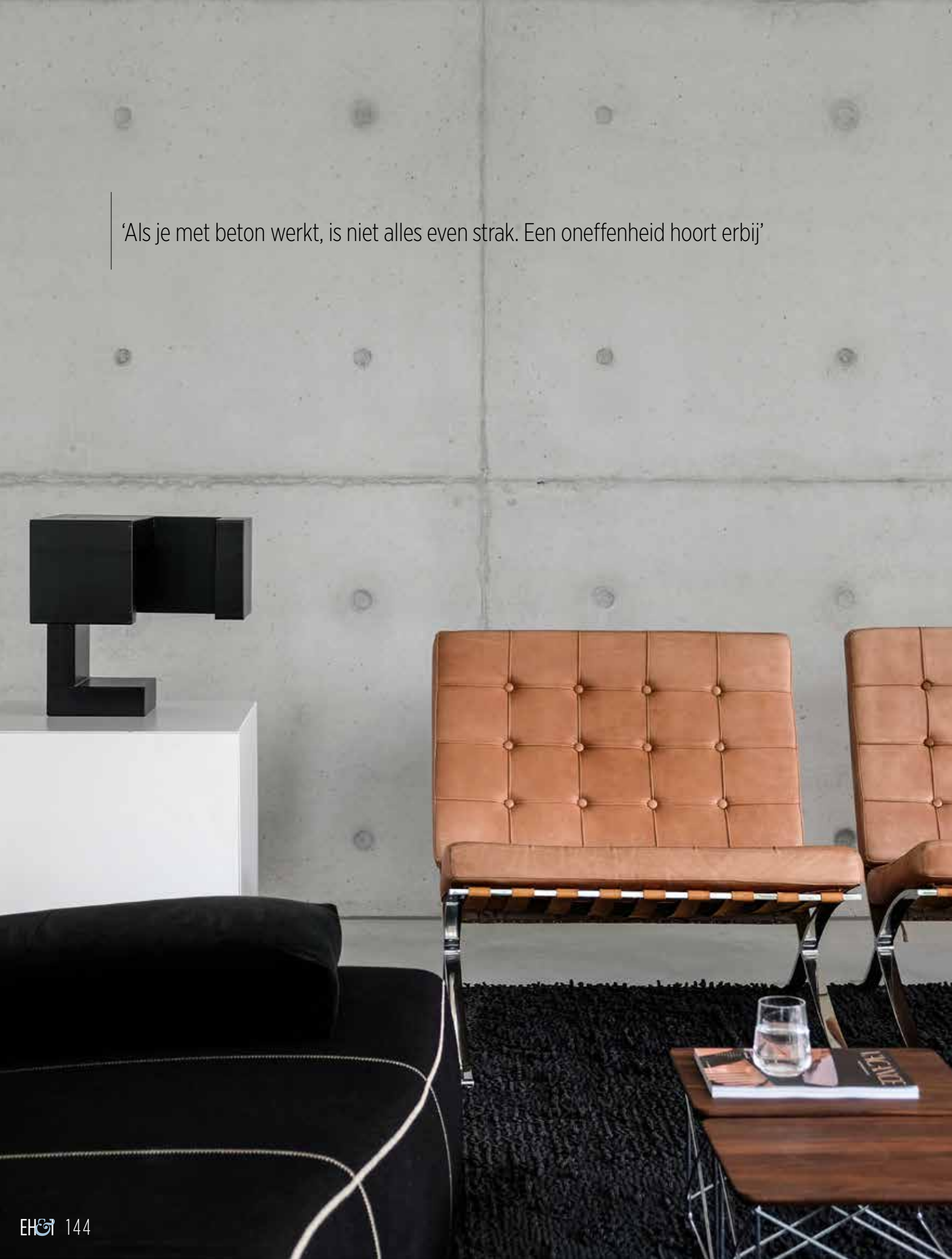
PRODUCTIE & STYLING **ROB JANSEN** FOTOGRAFIE **KAATJE VERSCHOREN**
TEKST **JACK MEIJERS**

Aan de zijkant en achterkant van de betonnen villa bieden grote raampartijen zicht op de tuin, die overvloedt in de natuurlijke begroeiing met heide, berk, eik en grove den. **LINKS** In de voorgevel is het aantal ramen beperkt, ter verhoging van de privacy.

Ruw beton dient als achtergrond voor twee Barcelona Chairs van Ludwig Mies van der Rohe voor Knoll. Bank Bend van Patricia Urquiola voor B&B Italia, houten Housebird en Occasional Tables van Charles en Ray Eames (Vitra), kandelaar Lucy van Marcel Wanders voor Goods, kussens en vazen van Loods 5 Design, vloerlamp Tolomeo van Michele De Lucchi voor Artemide, schilderijen van Jan Cremer. Rechtsachter kast Amsterdammer van Aldo van den Nieuwelaar voor Pastoe. Aluminium louvres voor de ramen zorgen voor privacy.

‘Als je met beton werkt, is niet alles even strak. Een oneffenheid hoort erbij’

Aan de achterkant bieden grote glazen puien rechtstreeks toegang tot terras en tuin. Deurmat Hare van Ed Annink voor Droog, binnen staat de stalen houttrolley Woodstock van Dirk Wynants voor Weltevreë. **LINKS** Grijs betonplaten en conusgaten vormen een sober grafisch decor voor de Barcelona Chairs van Knoll. Peters vader maakte het zwarte kunstobject links.

De ranke raamprofielen garanderen een onbelemmerd panorama

De verhoogde woonkamer biedt zicht op de tuin en het aangrenzende bos. RAR Chairs en Occasional Tables van Charles Eames (Vitra), bank Bend van B&B Italia, kandelaar Lucy van Marcel Wanders voor Goods en draaibare open haard Gyrofocus van Focus.

De Bulthaup-keuken en de eetkamer vormen het sociale hart van het huis. Tafel Base van Jorre van Ast voor Arco, DAW stoelen van Charles Eames (Vitra), karaf en vaas van Alvar Aalto voor Iittala, hanglampen Nur van Ernesto Gismondi voor Artemide, barkrukken Lem van Lapalma.

» Een opdrachtgever die beproefde standaardoplossingen links laat liggen en zijn eigen route kiest? Menig architect klinkt zo'n afwijkende aanpak als muziek in de oren. Eens geen gemetseld doorsneehuis met puntdak, maar een neo-modernistisch ontwerp uit beton, geïnspireerd op het Barcelona-paviljoen van Ludwig Mies van der Rohe en de perfect geproportioneerde bouwwerken van betontovenaar Tadao Ando. Dit perceel op de overgang van dorp, bos en heide bleek de gedroomde locatie voor het spannende project. Het masterplan van deze wijk, Kerckebosch in Zeist, beoogde een bijzondere architectonische invulling. De inzet was een gemêleerde buurt: sociale woningbouw afgewisseld met villa's en appartementen in de vrije sector. Bovendien bogen de ontwikkelingsmaatschappij en het Utrechts Landschap zich over de herinrichting van de typische begroeiing op de Utrechtse Heuvelrug, met dennenbos en heidelandschap. De grens tussen het landschap en zes nieuw ontwikkelde buurten, 'die als vingers het bos insteken', moest vloeiend geworden.

De opdrachtgevers van dit huis hadden lang gezocht naar een kavel centraal in het land, een plek waar ze iets moderns konden realiseren. 'Bij de meeste gemeentes bots je meteen al op een waslijst aan regels en voorschriften, zodat je eigenlijk alleen maar met puntdaken kunt bouwen. Het is de dood in de pot voor moderne architectuur.' De gemeente Zeist bleek ruimdenkender. Daar schrokken ze niet van het woord 'beton'. Met hun voorkeur voor 'een leesbaar huis, waarvan je de constructie niet verhult, maar de stortnaden en conusgaten in het schoonbeton laat zien', gaven de bewoners hun visitekaartje af. 'Tegelijkertijd moest het een woning worden die een zachte voetafdruk in het landschap achterlaat.'

MINDER IMPOSANT

De opdrachtgevers zochten contact met architectenbureau Bedaux de Brouwer, bekend om zijn sobere, mildmodernistische benadering. 'We wilden een architectonisch statement maken, zonder de menselijke maat uit het oog te verliezen. Geen woning waarin je verdwaalt, maar een huis waarin het prettig leven is.' Naar aanleiding van de briefing bedacht architect Peter Keijsers van Bedaux de Brouwer een ingenieuze ingreep voor de twee geplande woonlagen. 'Door het huis halfverdiept in de grond te laten zakken, verdwijnt een deel van het betonnen volume onder de grond,' vertelt Peter. 'Zo oogt het kleiner, minder impo-

sant. Het woongedeelte op de begane grond is verhoogd ten opzichte van het maaiveld. Zo creëer je een uitkijkpost op de natuur.' Interieurarchitect Francine Broos adviseerde bij de inrichting. Centrale plek op de begane grond is een keuken met eetkamer. Dit is het 'sociale hart van het huis', dicht bij de entree en de trap naar beneden. Aan de achterkant bevindt zich een woonkamer met royale glazen puien die zicht bieden op de heide. Aan de voorkant ligt het 'chilldomein' van de twee kinderen, met minder ramen voor meer privacy. De tweede woonlaag, het souterrain, zit half onder de grond. Peter: 'De slaapkamers en kantoorruimte die er zijn ondergebracht, staan op ooghoogte in verbinding met de natuur. Vanaf de kantoorruimte leiden een verdiept terras en tribunetrappen naar buiten.' De bewoner: 'Met wat geluk kijk je 's ochtends een eekhoortje in de ogen.'

RAUW EN ROBUUST

Bouwen in schoonbeton is in Nederland geen dagelijkse praktijk. Ervaren aannemers die het kunnen en aandurven, zijn op de vingers van een hand te tellen. De bewoner: 'De betonnen binnen- en buitenschil van het huis zijn ter plekke gestort: een huzarenstukje van de aannemer.' De locatie van plaatnaden en conusgaten werden zorgvuldig bepaald. Peter: 'Als je met beton werkt, oogt niet alles even strak. Een oneffenheid hoort erbij. Toeval en imperfectie bepalen de textuur en maken het totaalbeeld puur, rauw en robuust.' Zo'n eigenzinnige aanpak kan niet zonder een feilloos gevoel voor detaillering. Peter: 'De kozijnprofielen hebben we zorgvuldig weggewerkt in de gevel, muren en vloeren. Door gereduceerde tussenstijlen wordt het panorama zo min mogelijk belemmerd. Voor de profielen werd grijze structuurlak gekozen om ze mooi te laten aansluiten op het beton en de omringende natuur.' Na goedkeuring van de tekeningen en de daadwerkelijke bouw, een drie jaar durend traject, waren de plannen van de opdrachtgevers eindelijk in beton gegoten. Het interieur en de meubelkeuze liggen in het verlengde van hun modernistische interesse. De prominente aanwezigheid van twee Barcelona Chairs en een aantal Eames-stoelen zal niemand verbazen. 'Sommige mensen maken bij een verhuizing schoon schip. Als je goede duurzame meubels hebt, gedijen die in een nieuwe omgeving ook.'

bedauxdebrouwer.nl
francinebroos.nl

'Door het huis halfverdiept in de grond te laten zakken, oogt het kleiner, minder imposant,' vertelt architect Peter Keijsers. **LINKS** Doorkijk vanuit de woonkamer naar de tv-kamer. Vaas Doodle van Roderick Vos voor Cor Unum, Egg Chair van Arne Jacobsen voor Fritz Hansen.

Zo'n eigenzinnige aanpak kan niet zonder een feilloos gevoel voor detaillering

In het souterrain staan de slaapkamers op ooghoogte in verbinding met de omringende natuur. Bijzettafel van Pils Potten, vaas van Serax, vloerkleed en sierkussens van Loods 5 Design.

‘Met wat geluk kijk je ’s ochtends
een eekhoorntje in de ogen’

In de badkamer is gekozen voor een bad, inloofdouche, kranen en wastafelmeubel van B Dutch.
Het rotan stoeltje is een ontwerp van Dirk van Sliedregt voor Rohé Noordwolde uit de jaren zestig.